

parti i efteråret, basis for, at vi netop får bygget mange flere almene boliger. Om nogen, er de svageste dem, der står og mangler en bolig. Det er ærgerligt, at Socialdemokraterne overhovedet ikke vil tage et ansvar for indsatsen på boligområdet.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg har sagt, og jeg vil gentage: Vi støtter hvert eneste positive tiltag, der vil hjælpe og gavne vores svage i samfundet.

Jeg vil også minde socialministeren om, at det med de »skæve« boliger til de »skæve« eksisterer blev startet i Socialdemokraternes tid under Jytte Andersen, da hun var boligminister, så man skal ikke sige, at Socialdemokraterne ikke har gjort noget eller ikke vil gøre noget. Det er helt forkert, det vil vi meget gerne.

Men tilbage til sagens kerne. Jeg vil spørge: Når vi ved, at huslejen stiger, og at den her regering har skåret ned på boligskringen, og når vi ved, at huspriserne stiger, hvordan vurderer socialministeren så risikoen for, at man bliver hjemløs i det danske samfund, især for de mennesker, der er på kontanthjælp eller anden overførselsindkomst? Risikerer de mere end tidligere at blive hjemløse, at miste hus og hjem, eller går det bedre for de mennesker, jeg har nævnt?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal gerne over for hr. Hüseyin Arac anerkende, at forsøgsordningen med »skæve« huse netop startede i 1999. Der har været bred opbakning til den og også til, at vi fortsætter forsøgsordningen og bl.a. bygger større boliger.

Der var også bred opbakning til at etablere udslningsboliger, som vi i regeringen tog initiativ til og fik iværksat sidste år.

Men sagen er, at Socialdemokraterne meldte sig ud af boligforhandlingerne og boligaftalen, som netop sikrer, at vi får bygget nyt og får udviklet hele det almene boligbyggeri. Det er jo nok så afgørende, at vi sørger for, at der bliver bygget nye almene boliger.

Kl. 12.00

En af de store styrker ved det almene boligbyggeri, er jo, at huslejen er fastlagt på forhånd. Det vil sige, at der ingen udsving er i huslejen – det er så også et svar på fru Line Barfods tidligere indlæg – at man har den tryghed, der ligger i, at huslejen altid er kendt, uanset hvordan økonomien ellers udvikler sig.

Noget af det, der er afgørende for, at man giver et tilbud, er, at der bliver bygget nye boliger, at der bliver lavet forskellige boformer, som imødekommer det behov, der er, og at kommunerne bruger de redskaber, de har, til at hjælpe folk med at betale huslejen eller til at anviser en lejlighed til en husleje, folk kan betale.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror ikke, jeg vil fortsætte denne abekastning frem og tilbage, for den synes jeg ikke klæder Tingets ærede medlemmer.

Men jeg er oprigtig interesseret i at finde ud af, hvad socialministeren mener. Tidligere på dagen havde jeg anledning til at spørge, om socialministeren mente, at fattigdommen var stigende i Danmark, og at vi havde et større problem med absolut fattigdom i bunden af vores samfund. Da fik jeg jo det helt klare indtryk, at det mente socialministeren ikke. Socialministeren mente simpelt hen ikke, at der eksisterede absolut fattigdom i Danmark.

Nu forstår jeg så på dialogen med hr. Villy Søvndal, at socialministeren alligevel er bekymret for, at der måske er noget på basis af de her indrapporteringer fra de frivillige organisationer. Hvad er det så helt præcis, socialministeren er bekymret over, hvis det ikke er stigende fattigdom? Og hvis argumentationen er, at vi ikke har grundlag nok for at udtale os, at vi mangler statistik, vi mangler tal, var det så ikke en idé at forsøge at skaffe de tal?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, den relative fattigdom, lavindkomstgruppen, har vi jo tal på, og det var det, jeg refererede til. Vi har Ginikoefficienten, vi kan måle udviklingen på, vi har lavindkomstgruppen, som vi kan bruge til at måle den økonomiske udvikling på, og som jeg nævnte tidligere: Hvis vi ser på de tal, vi har kendskab til, så har der kun været en lille stigning, som jo fortrinsvis skyldes udviklingen i priserne på ejendomme.

Jeg synes jo, det er positivt, at vi ikke i Danmark har fattigdom i egentlig forstand. Det synes jeg er rigtig godt. Det kan være, oppositionen synes, det er ærgerligt, for så har man ikke den angrebsplanke, men jeg synes altså, det er rigtig godt, at vi ikke har absolut fattigdom, men at det, vi taler om, er en relativ fattigdom.

Det, der jo så er vigtigt, er at se på, hvordan vi kan sætte ind for også at give dem, der er rela-